

بررسی اثر سولفات روی بر رشد و نمو ارقام گندم شمال فارس

سید حسین میرطالبی^۱، محمد رضا خواجه پور^۲، سید ماشاءالله حسینی^۳، علی سلیمانی^۴

تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۱/۹/۷

چکیده

کمبود روی در گیاهان از طریق کاهش تولید مواد فتوسنتزی و اکسین موجب نقصان رشد و عملکرد دانه گندم می‌گردد. به منظور تعیین اثر سولفات روی بر رشد و نمو ارقام گندم آزمایشی در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی اقلید، با آرایش کرت های خرد شده به صورت بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار در سال زارعی ۸۷-۱۳۸۶ به اجرا در آمد. فاکتور اصلی شامل سطوح، صفر، ۳۰ و ۶۰ کیلوگرم سولفات روی (حاوی ۳۶ درصد روی) در هکتار و فاکتور فرعی ارقام زرین، الوند و شهریار بود. افزایش سطوح سولفات روی باعث افزایش معنی‌دار وزن خشک گیاه در اوایل ساقه دهی و وزن خشک برگ، ساقه، سنبله و وزن خشک کل در مرحله گرده افشانی و بیوماس کل، عملکرد دانه و شاخص برداشت در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک گردید. ارقام زرین و الوند به طور معنی‌داری وزن خشک برگ، ساقه، سنبله، وزن خشک کل در گرده افشانی و بیوماس کل، عملکرد دانه و شاخص برداشت بیشتری نسبت به رقم شهریار در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک داشتند. افزایش سطوح سولفات روی و ارقام تأثیری بر مراحل نموی نداشتند. در این مطالعه بیشترین رشد رویشی و عملکرد دانه با مصرف ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار در ارقام الوند و زرین (به ترتیب ۱۰۰۴۰ و ۱۰۰۳۰ کیلوگرم در هکتار) بدست آمد. لذا این مقدار سولفات روی در هکتار و ارقام الوند و زرین ممکن است برای تولید گندم در شرایطی مشابه با مطالعه حاضر مناسب باشد.

کلمات کلیدی: ارقام گندم، سولفات روی، عملکرد دانه، مراحل نمو، وزن خشک.

۱- مربی دانشگاه پیام نور. مسئول مکاتبات. پست الکترونیک: s.h.mirtalebi@gmail.com

۲- دانشیار سابق دانشگاه صنعتی اصفهان

۳- استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس

۴- دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

مقدمه

امروزه از کودها به عنوان ابزاری برای دستیابی به حداکثر تولید در واحد سطح استفاده می شود. علاوه بر این، کودها باید بتوانند علاوه بر افزایش تولید، کیفیت محصولات کشاورزی را ارتقاء داده، ضمن افزایش کارایی جذب کود و آب، سلامتی انسان و دام را نیز تأمین نمایند. امروزه کودهای پرمصرف در زراعت غلات به طور مرتب مصرف می شوند، ولی برای بدست آوردن محصول با کیفیت مناسب باید از کودهای کم مصرف هم استفاده نمود و این مسئله در مورد غلات به خاطر نقش تغذیه‌ای آن از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۲). علی رغم اهمیت روز افزون عناصر کم مصرف در افزایش تولید و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی در کشورهای پیشرفته، متأسفانه در ایران به نقش این عناصر توجه کافی نشده است، بطوری که مصرف کودهای حاوی این عناصر بسیار ناچیز است و به ازاء هر یک تن عناصر غذایی پرمصرف، کمتر از حدود ۲ کیلوگرم عناصر غذایی کم مصرف استفاده می گردد (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۲). حدود ۴۰ درصد جمعیت دنیا از عوارض کمبود عناصر کم مصرف از جمله روی رنج می برند. کمبود روی در انسان سبب ایجاد اختلال در افزایش قد، تکامل جنسی، بلوغ، ریزش مو، دیر التیام یافتن زخم‌ها، ایجاد خال‌های سفید در ناخن، کاهش سرعت رشد و نمو در نوجوانان، کاهش فعالیت ایمنی بدن و سیستم عصبی مرکزی می گردد. دلیل اصلی کمبود روی در انسان مصرف زیاد غلات با روی کم در جیره غذایی است (اردال و همکاران، ۲۰۰۲).

روی یکی از عناصر کم مصرف مورد نیاز گیاه می باشد. بنابراین، برای دسترسی به عملکرد بهینه با

کیفیت مطلوب بایستی به مقدار کافی در اختیار گیاه قرار گیرد. روی جهت سنتز تریپتوفان ضروری است و از آنجا که تریپتوفان جهت سنتز اکسین لازم است، تشکیل اکسین به مقدار روی بستگی دارد. روی در فعالیت های آنزیمی به ویژه آنزیم کربنیک آنهیدراز نقش بسزائی دارد. این آنزیم pH کلروپلاست‌ها را تنظیم می‌کند. روی در متابولیسم فسفات در گیاهان دخالت دارد و در نتیجه در گیاهان مبتلا به کمبود روی مقدار زیادی فسفر معدنی در بافت انباشته می‌شود. کمبود روی با کاهش RNA و ریبوزوم مانع سنتز پروتئین‌ها در گیاه می‌شود. روی احتمالاً با واکنش با گروه‌های سولفیدریل پروتئین‌های غشاء سلولی، باعث پایداری آنها می‌گردد. بنابراین، روی احتمالاً نقش‌های ویژه‌ای در سالم نگه داشتن غشاء سلولی دارا می‌باشد. در غلات، کمبود روی به صورت کاهش رشد، کاهش عملکرد، کوچکی برگ، نوارهای زرد یا سفید رنگ در امتداد رگبرگ اصلی و لکه‌های قرمز رنگ در برگ‌ها دیده می‌شود (خلدبرین و همکاران، ۱۳۸۰). عوامل و شرایط خاکی متعددی از جمله مواد مادری، pH، مواد آلی، مقدار کربنات کلسیم، درصد رس و نیز برهمکنش با سایر عناصر غذایی و مصرف زیاد کودهای فسفردار بر قابلیت استفاده از این عنصر در خاک تأثیر می‌گذارند (لطف الهی و ملکوتی، ۱۳۷۸). قابلیت استفاده از روی با افزایش pH خاک کاهش می‌یابد. این امر ممکن است بدلیل افزایش جذب سطحی، رسوب به شکل سولفید روی و فرانکلینیت ($Zn Fe_2 O_4$) در شرایط غیرهوازی و یا کاهش ضریب پخشیدگی آن باشد، بنابراین کمبود روی در خاک‌های با pH بالا متداول است. لایه‌های غنی از مواد آلی دارای غلظت بالاتری از روی بوده و فرسایش این لایه می‌تواند منجر به کمبود روی در

دریا) در سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ به اجرا درآمد. اقلیم این منطقه نیمه خشک با زمستان بسیار سرد و تابستان خنک و خشک می باشد (خواججه پور، ۱۳۸۳). متوسط بارندگی و دمای سالانه به ترتیب ۳۲۰ میلی متر و ۱۰ درجه سانتی گراد است. بافت خاک مزرعه لومی با $pH=7/98$ است. زمین محل اجرای آزمایش در سال قبل از آزمایش در شرایط آیش قرار داشت. عملیات تهیه بستر شامل آبیاری قبل از شخم، شخم پائیزه، دیسک و تسطیح در اوائل مهرماه ۱۳۸۶ انجام گرفت. برای کوددهی و تعیین مقدار کود مورد نیاز آزمون خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی متری صورت گرفت. بر اساس آزمون خاک (جدول ۱)، مقدار روی قابل استفاده خاک ۰/۲ میلی گرم در کیلوگرم خاک بود. کودهای شیمیایی مورد نیاز غیر از روی، بر اساس نتایج آزمون خاک و توصیه موسسه خاک و آب به خاک اضافه شد.

آزمایش با طرح آماری کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. سولفات روی (با ۳۶ درصد روی) به عنوان فاکتور اصلی در سه سطح صفر، ۳۰، ۶۰ کیلوگرم در هکتار و سه رقم گندم پائیزه زرین، الوند و شهریار (چون از ارقام غالب و پر طرفدار در منطقه بودند) به عنوان فاکتور فرعی در نظر گرفته شدند. سطوح مختلف کود سولفات روی در کرت های مربوطه با دست پاشیده شدند و با استفاده از دیسک با خاک مخلوط گردیدند. هر کرت فرعی به طول ۸ متر و عرض ۳ متر، شامل ۵ جوی و پشته ۶۰ سانتی متری بود. روی هر پشته، چهار ردیف گندم با فاصله ۱۰ سانتی متر و با استفاده از دستگاه ردیف کار همدانی کاشته شد. عمق کاشت بذر به علت بسیار سرد بودن زمستان و احتمال خطر یخ زدگی زمستانه، ۶ سانتی متر انتخاب شد و ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بذر کاشته شد.

گیاهان شود. گیاهان در خاک های آهکی به دلیل pH بالا و خاک های بافت ریز بدلیل رس نسبتاً زیاد معمولاً علائم کمبود روی را نشان می دهند (حسینی، ۱۳۸۳). در مطالعاتی که توسط محققین موسسه خاک و آب کشور انجام گرفته است، حدود ۴۰ درصد از خاک های مورد مطالعه از لحاظ روی کمبود داشته اند (بالایی و همکاران، ۱۳۷۸). تحقیقات قبلی نشان داده است که در اراضی با کمبود روی، کاربرد سولفات روی باعث افزایش رشد رویشی و عملکرد دانه در گیاه می گردد. رنگل و همکاران (۱۹۹۵) در یک آزمایش اثر مقدار روی موجود در بذر را بر رشد رویشی دو رقم گندم بررسی کردند و نشان دادند که بذرهایی دارای غلظت بالای روی، رشد ریشه و اندام های هوایی گیاه و عملکرد دانه بیشتری، نسبت به بذرهایی با غلظت پائین روی تولید نمودند.

طبق نتایج بدست آمده از آزمون های خاک، خاک های زراعی منطقه ی اقلید، آهکی با pH بالا و ماده ی آلی کم می باشد و در نتیجه کمبود روی در آنها بسیار محتمل می باشد (حسینی، ۱۳۸۳). لذا بررسی تاثیر روی بر رشد و نمو ارقام مختلف گندم در منطقه از اولویت خاصی برخوردار است. بر این اساس تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر کاربرد مقادیر مختلف سولفات روی بر مراحل رشد و نمو ارقام گندم در منطقه سردسیر شمال فارس به اجرا گذاشته شد.

مواد و روش ها

آزمایش در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرستان اقلید (در ۳۰ کیلومتری جنوب غربی شهرستان اقلید، طول جغرافیائی ۵۲ درجه و ۴۲ دقیقه شرقی و عرض جغرافیائی ۳۰ درجه و ۵۵ دقیقه شمالی و ارتفاع ۲۳۰۰ متر از سطح

پهن برگ از علفکش تو، فوردی با نام تجاری یو ۴۶ دیفلوئید (مایع ۴۰ درصد قابل حل در آب) به میزان ۱/۵ لیتر در هکتار استفاده گردید. از ابتدا و انتهای هر کرت ۲ متر بعنوان اثر حاشیه ای حذف گردید و باقیمانده جامعه آماری آزمایش را تشکیل دادند. در آغاز کار، ۲ متر طولی از وسط خط کاشت شماره ۱۰ در هر کرت بوسیله میله های فلزی علامت گذاری شد.

اولین آبیاری در تاریخ ۲۵ مهرماه سال ۱۳۸۶ انجام گرفت. آبیاری بعدی قبل از خشک شدن لایه سطحی خاک و ۱۰ روز بعد صورت گرفت. طی زمستان بارندگی کافی اتفاق افتاد و آبیاری انجام نشد. آبیاری های طی فصل رشد بهاره بر اساس حدود ۸۰ میلی متر تبخیر تجمعی از تشتک تبخیر استاندارد واقع در ایستگاه تحقیقاتی صورت گرفت. در اوائل اردیبهشت ۸۷، برای کنترل علف های هرز

جدول ۱- مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش در عمق ۰ تا ۳۰ سانتی متری

مقدار و واحد	مشخصه
۷/۹۸	pH
۰/۵ دسی زیمنس بر متر	ECE
۳۵	درصد اشباع
۷/۳ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	فسفر
۳۰/۶ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	پتاسیم
۰/۶ درصد	کربن آلی
۰/۰۶ درصد	نیتروژن
۳۳/۷ درصد	شن
۴۳/۳ درصد	سیلت
۲۳ درصد	رس
۳۷	آهک
لوم	بافت خاک
۵ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	آهن
۰/۲ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	روی
۰/۶ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	مس
۱۳/۶ میلی گرم بر کیلوگرم خاک	منگنز
۰ درصد	کاهش عملکرد به علت شوری

گیری ها در همین ۲ متر طولی صورت گرفت. اندازه گیری وزن خشک هوایی از ۱ متر طولی از سطح زمین در خط کاشت شماره ۱۰ در هر کرت در اوایل ساقه دهی صورت گرفت و اعداد بدست آمده به گرم در مترمربع تبدیل شدند. اندازه گیری وزن خشک هوایی از ۱ متر طولی از سطح زمین از خط

مراحل نمو شامل زمان های سبز شدن ۵۰ درصد بذور، مرحله گرده افشانی (خروج اولین کیسه گرده در ۵۰ درصد بوته ها) و مرحله رسیدگی فیزیولوژیک (زرد شدن ۹۰ درصد پایه سنبله ها) در ۲ متر طولی از خط کاشت شماره ۱۰ علامت گذاری شده، ثبت گردید. سایر نمونه برداری ها و اندازه

درصد بذرها معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی نیز بین ارقام مشاهده نگردید (جدول ۳). کیفیت بذرها و طول غلاف ساقچه ممکن است بر سرعت و زمان سبز شدن ارقام موثر باشد (تاج بخش و همکاران، ۱۳۸۲)، ظاهراً ارقام مورد مطالعه از لحاظ این صفات مشابه بوده اند. اثر متقابل کود با رقم بر زمان سبز شدن ۵۰ درصد بذرها معنی دار نبود (جدول ۲) و روند خاصی مشاهده نگردید.

مرحله گرده افشانی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی گیاه معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی بین سطوح کودی مشاهده نگردید (جدول ۳). نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر رقم بر تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی نیز بین ارقام مشاهده نگردید (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود (جدول ۲) بطوری که بیشترین تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی مربوط به رقم روند در سطح کودی صفر کیلوگرم سولفات روی در هکتار و کمترین تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی مربوط به رقم زرین در سطح کودی صفر و روند در سطح کودی ۳۰ کیلوگرم در هکتار بود (شکل ۱). دما و طول روز و سایر عوامل جوی از عوامل موثر بر تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی در گندم می باشند (تاج بخش و همکاران، ۱۳۸۲)، انتظار نمی رود که کود سولفات روی بر این خصوصیات اثرگذار باشد و ظاهراً ارقام مورد مطالعه نیز از لحاظ واکنش به این عوامل مشابه بوده اند.

کاشت شماره ۱۰ در هر کرت در زمان گرده افشانی (خروج اولین کیسه گرده در ۵۰ درصد بوته ها) به تفکیک اجزاء ساقه، برگ و سنبله صورت گرفت و اعداد بدست آمده به گرم در مترمربع تبدیل شدند. در مرحله رسیدگی کامل، بوته‌های واقع در ۲ متر طولی از وسط خط کاشت شماره ۱۰ پس از حذف بوته‌های حاشیه از خاک بیرون کشیده شدند. پس از حذف ریشه‌ها از ناحیه طوقه، بر روی این بوته‌ها، وزن خشک هوایی (بیوماس کل)، عملکرد دانه و در نهایت شاخص برداشت محاسبه گردید و اعداد بدست آمده بر اساس مترمربع محاسبه شدند. در زمان برداشت نهایی عملکرد ۴ مترمربع در هر کرت با رعایت حاشیه اندازه گیری شده و اعداد بدست آمده به تن در هکتار تبدیل گردیدند.

داده های بدست آمده با استفاده از نرم افزار MSTATC مورد تجزیه آماری قرار گرفتند و میانگین‌ها، در صورت معنی دار بودن اثر عامل آزمایشی، بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه گردیدند. جهت رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

زمان سبز شدن ۵۰ درصد بذرها

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر تعداد روز از کاشت تا زمان سبز شدن ۵۰ درصد بذرها معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی نیز بین سطوح کودی مشاهده نگردید (جدول ۳). دما و ساختمان خاک دو عامل موثر بر تعداد روز از کاشت تا سبز شدن گیاه می باشند. انتظار نمی رود که کود سولفات روی بر این خصوصیات اثرگذار باشد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر رقم بر زمان سبز شدن ۵۰

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر مراحل نموی و وزن خشک در مراحل نموی مختلف

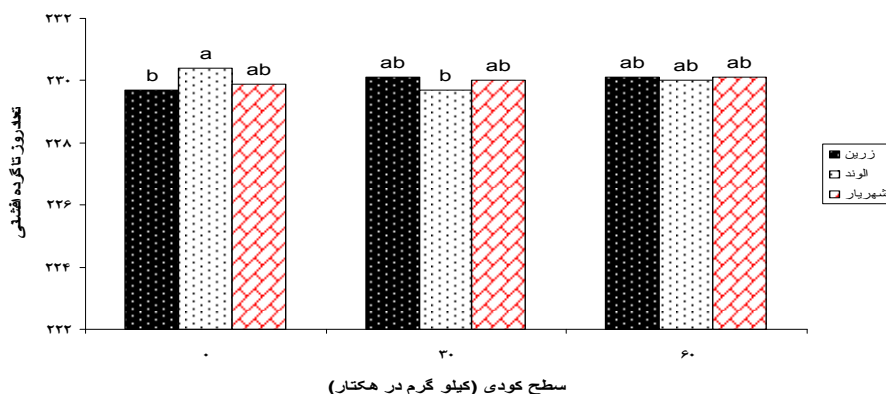
منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات ^۱							
		سبز شدن ۵۰ درصد بذور	گرده افشانی	رسیدگی فیزیولوژیک	ساقه دهی	اوایل	برگ در گرده افشانی	ساقه در گرده افشانی	سنبله در گرده افشانی
تکرار	۳	۰/۰۰۶	۰/۰۱۷	۰/۰۴۵	۱۴۹	۱۸۵	۲۷	۱۳/۹	۱۸۸۸۹
سولفات روی	۲	۰/۰۹۲	۰/۰۷۵	۰/۱۲۲	۱۲۲۰۰۴**	۴۴۴۲۶۶**	۸۵۲۴۲۶**	۳۶۹۲۲۸۶**	۴۱۹۹۲۵۴**
خطای (الف)	۶	۰/۰۳۹	۰/۱۰۹	۰/۰۹۷	۱۵۲	۱۷۷	۲۶۲	۲۸۳/۲	۱۸۹۲۹
ارقام	۲	۰/۰۱۶	۰/۰۲۹	۰/۰۹۷	۱۳۸	۵۴۰۷**	۱۶۴۳**	۲۱۲۴/۱**	۷۷۵**
ارقام × سولفات روی	۴	۰/۰۹۱	۰/۳۰۱*	۰/۰۷۰	۲۷۱	۱۲۱	۶۹۴	۳۵/۲	۲۰۷۱۸
خطای (ب)	۱۸	۰/۰۶۵	۰/۰۹۵	۰/۰۸۲	۲۹۲	۱۳۴	۲۵۸	۱۰۴/۳	۲۰۸۵۱
ضریب تغییرات (%)	-	۱/۷۲	۰/۱۳	۰/۱۱	۲/۰۵	۱/۲۰	۰/۹۹	۱/۲۶	۴/۲۱

۱- * و ** به ترتیب نشانگر معنی دار بودن در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می باشد.

جدول ۳- مقایسه میانگین های مراحل نموی و وزن خشک تحت تأثیر عوامل آزمایشی^(۱)

تیمارهای آزمایشی	زمان مراحل نموی (تعداد روز از کاشت)							وزن خشک (گرم در متر مربع)	
	سبز شدن ۵۰٪ بذور	گرده افشانی	رسیدگی فیزیولوژیک	ساقه دهی	اوایل	برگ در گرده افشانی	ساقه در گرده افشانی		سنبله در گرده افشانی
سطوح سولفات روی (کیلو گرم در هکتار)									
صفر	۱۴/۹a	۲۳۰ a	۲۶۵ a	۷۲۷c	۷۷۱c	۱۳۲۶c	۶۳۰c	۲۷۹۸c	
۳۰	۱۴/۸ a	۲۳۰ a	۲۶۵ a	۸۴۰b	۹۷۳b	۱۷۲۰b	۸۲۵b	۳۵۱۸b	
۶۰	۱۵/۰ a	۲۳۰a	۲۶۵ a	۹۲۹ a	۱۱۵۶ a	۱۸۴۳a	۹۸۰ a	۳۹۷۱ a	
ارقام									
زرین	۱۴/۹ a	۲۳۰a	۲۶۵ a	۸۳۰ a	۹۸۰ a	۱۶۳۰ a	۸۱۶ a	۳۴۲۶ a	
الوند	۱۴/۸ a	۲۳۰ a	۲۶۵ a	۸۳۶ a	۹۷۸ a	۱۶۳۶ a	۸۲۲ a	۳۴۳۷ a	
شهریار	۱۴/۹ a	۲۳۰ a	۲۶۵a	۸۳۰ a	۹۴۲b	۱۶۱۴b	۸۹۷b	۳۳۵۲ b	

۱- میانگین عوامل آزمایشی در هر ستون که حداقل در یک حرف مشترک هستند، بر پایه آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

شکل ۱- مقایسه میانگین های اثر متقابل کود در رقم بر تعداد روز از کاشت تا گرده افشانی. ستون‌هایی که در یک حرف مشترکند فاقد تفاوت آماری بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشند.

مرحله رسیدگی فیزیولوژیک

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر تعداد روز از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیک گیاه معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی بین سطوح کودی مشاهده نگردید (جدول ۳). اثر رقم بر تعداد روز از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیک گیاه معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی بین ارقام نیز مشاهده نگردید (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر تعداد روز از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیک معنی دار نبود (جدول ۲). دما و طول روز و سایر عوامل جوی از عوامل موثر بر تعداد روز از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیک در گندم می باشند (تاج بخش و همکاران، ۱۳۸۲)، انتظار نمی رود که کود سولفات روی بر این خصوصیات اثرگذار باشد و ظاهراً ارقام مورد مطالعه نیز از لحاظ واکنش به این عوامل مشابه بوده اند.

وزن خشک گیاه در اوایل ساقه دهی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر وزن خشک گیاه در اوایل ساقه دهی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین مقدار ماده خشک تولیدی متعلق به تیمار کودی ۶۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن متعلق به تیمار صفر کیلوگرم در هکتار سولفات روی بود (جدول ۳). نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر رقم بر وزن خشک گیاه در اوایل ساقه دهی معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی بین ارقام نیز مشاهده نگردید (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر وزن خشک گیاه در اوایل ساقه دهی معنی دار نبود (جدول ۲) و روند خاصی مشاهده نگردید. روی در تشکیل آنزیم ریبولاز بی فسفات کربوکسیلاز دخالت دارد، این آنزیم در تثبیت دی اکسید کربن در فتوسنتز شرکت می کند از این رو باعث افزایش فتوسنتز و تولید مواد فتوسنتزی در گیاه شده و در نتیجه باعث افزایش رشد در گیاه می شود و مقدار ماده خشک تولیدی را افزایش می دهد (براون و همکاران، ۱۹۹۳). سینگ و شوکلا (۱۹۸۵) در مطالعه ای

گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین مقدار ماده خشک تولیدی متعلق به تیمار کودی ۶۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین، آن مربوط به تیمار صفر کیلوگرم سولفات روی در هکتار بود (جدول ۳). اثر رقم بر وزن خشک ساقه در گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). ارقام زرین و الوند بدون تفاوت معنی داری با یکدیگر، وزن خشک ساقه بیشتری در مرحله گرده افشانی نسبت به رقم شهریار داشتند (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر وزن خشک ساقه در این مرحله معنی دار نبود (جدول ۲) و روند خاصی مشاهده نگردید. کاربرد روی سبب افزایش تولید ایندول استیک اسید و در نتیجه افزایش طول ساقه و کمبود روی باعث کاهش طول میانگوه و کاهش وزن خشک ساقه می-گردد (سینگ و شوکلا، ۱۹۸۵). بانسال و همکاران (۱۹۹۰) نیز همبستگی معنی داری بین مقدار روی خاک با وزن خشک ساقه را گزارش کردند. نتایج مشابهی توسط آکناز و همکاران (۲۰۰۶)، ملکوتی و تهرانی (۱۳۷۹) و سینگ و شوکلا (۱۹۸۵) از هند مبنی بر اثر روی بر افزایش وزن خشک ساقه نیز گزارش شده است.

وزن خشک سنبله در گرده افشانی

اثر سولفات روی بر وزن خشک سنبله در گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین وزن خشک سنبله در این مرحله متعلق به سطح کودی ۶۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن متعلق به سطح کودی صفر کیلوگرم در هکتار سولفات روی بود (جدول ۳). اثر رقم بر وزن خشک سنبله در گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین میزان ماده خشک سنبله در این مرحله متعلق به رقم زرین بود

گزارش کردند که مصرف روی با افزایش مشخص در رشد برگ، ساقه همراه بوده و باعث افزایش وزن خشک گیاه گردیده است. نتایج مشابهی نیز توسط سینگ (۱۹۹۲) نیز گزارش شده است.

وزن خشک برگ در مرحله گرده افشانی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر وزن خشک برگ در مرحله گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین مقدار ماده خشک تولیدی متعلق به تیمار کودی ۶۰ کیلوگرم در هکتار سولفات روی و کمترین آن متعلق به تیمار صفر کیلوگرم در هکتار سولفات روی بود (جدول ۳). اثر رقم بر وزن خشک برگ در مرحله گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). ارقام زرین و الوند بدون تفاوت معنی دار با یکدیگر، وزن خشک بیشتری در مرحله گرده افشانی نسبت به رقم شهریار داشتند (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر وزن خشک برگ در مرحله گرده افشانی معنی دار نبود (جدول ۲) و روند خاصی مشاهده نگردید. روی، رشد برگها را تحت تاثیر قرار می دهد که این تاثیر هم شامل تعداد و هم سطح برگها است. روی نقش کلیدی در فتوسنتز ایفا نموده و فتوسنتز برگها را تحت تاثیر قرار داده و باعث افزایش سطح برگ و اندازه برگ می شود (سینگ و شوکلا، ۱۹۸۵). طبق مطالعات براون و همکاران (۱۹۹۳) روی برای سنتز اکسین نیاز است و کمبود روی باعث بازداشتن رشد و کوچک ماندن برگها نیز می شود. نتایج مشابهی توسط ملکوتی و تهرانی (۱۳۷۹) بدست آمده است.

وزن خشک ساقه در گرده افشانی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر وزن خشک ساقه در مرحله

همراه می‌باشد. آنها نشان دادند که مصرف روی عملکرد ماده خشک و وزن ساقه را افزایش داد. با توجه به نقش عنصر روی در افزایش وزن خشک ساقه، برگ، سنبله در گندم افزایش وزن خشک کل قابل انتظار می‌باشد.

بیوماس کل

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر بیوماس کل در واحد سطح در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۴). بیشترین بیوماس کل مربوط به سطح کودی ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار و کمترین مقدار بیوماس کل مربوط به سطح کودی صفر کیلوگرم سولفات روی در هکتار بود (جدول ۵). اثر رقم بر میزان بیوماس کل در واحد سطح در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک معنی دار بود (جدول ۴). بیشترین بیوماس کل مربوط به رقم الوند و کمترین آن مربوط به رقم شهریار بود (جدول ۵). اثر متقابل کود با رقم بر بیوماس کل در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک معنی دار نبود (جدول ۴) و روند خاصی مشاهده نگردید. گزارشات محققین مختلف از جمله سینگ (۱۹۹۲)، بلالی و همکاران (۱۳۷۸) و کاک ماک و همکاران (۱۹۹۶) حاکی از آن است که مصرف روی عملکرد اندام‌های هوایی را افزایش داد. نتایج مشابهی توسط رنگل و گراهام (۱۹۹۵) مبنی بر افزایش وزن خشک اندام‌های هوایی در اثر مصرف روی نیز گزارش شده است.

که با الوند تفاوت معنی داری نداشت و کمترین آن مربوط به رقم شهریار بود (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر وزن خشک سنبله در گرده افشانی در این مرحله معنی دار نبود (جدول ۲) و روند خاصی مشاهده نگردید. روی در گیاه با افزایش فتوسنتز و افزایش مواد فتوسنتزی همچنین افزایش مقدار هورمون اکسین که موجب افزایش رشد رویشی و تولید پنجه و سنبله توسط پنجه‌ها می‌گردد و عدم سوء تغذیه در گیاه باعث افزایش تعداد سنبلچه در سنبله و در نهایت باعث افزایش وزن خشک سنبله می‌گردد (بلالی و همکاران، ۱۳۷۸).

وزن خشک کل در گرده افشانی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر وزن خشک کل در مرحله گرده افشانی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین میزان ماده خشک کل در این مرحله مربوط به تیمار ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار و کمترین آن متعلق به تیمار صفر کیلوگرم کود سولفات روی در هکتار بود (جدول ۳). اثر رقم بر وزن خشک کل در مرحله گرده افشانی معنی دار نبود (جدول ۲) و تفاوت قابل توجهی نیز بین ارقام مشاهده نگردید (جدول ۳). اثر متقابل کود با رقم بر میزان ماده خشک کل در مرحله گرده افشانی معنی دار نبود (جدول ۲). سینگ و شوکلا (۱۹۸۵) گزارش کردند که مصرف روی با افزایش مشخص در رشد رویشی، زایشی و وزن خشک گیاه گندم

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر صفات مورد مطالعه در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات ^۱	
		بیوماس کل	عملکرد دانه
تکرار	۳	۳۳۰۴۲۱	۲۵۴۴۹
سولفات روی	۲	۱۲۳۵۲۲۹۶**	۱۰۲۷۲۸۴۸۰**
خطای(الف)	۶	۲۹۷۳۵۶	۱۴۷۷۴
ارقام	۲	۱۱۴۲۴۲**	۳۴۰۹۲۵**
ارقام x سولفات روی	۴	۲۴۲۵۲۴	۶۹۱۲
خطای(ب)	۱۸	۲۹۸۶۲۶	۱۵۷۳۵
ضریب تغییرات(%)	-	۱/۴۶	۱۴/۲۹
		۱/۲۶	

۱- * و ** به ترتیب نشانگر معنی دار بودن در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین های صفات مورد مطالعه در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک^(۱)

تیمارها	بیوماس کل (گرم در متر مربع)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	شاخص برداشت
سولفات روی (کیلوگرم در هکتار)			
۰	۲۷۶۴c	۶۸۲۵ c	۰/۳۷b
۳۰	۳۹۲۲b	۱۰۳۶۰ b	۰/۴۰ab
۶۰	۴۷۸۶a	۱۲۶۳۰ a	۰/۴۲a
ارقام			
زرین	۳۷۶۴a	۱۰۰۳۰ a	۰/۳۹a
الوند	۳۷۷۰a	۱۰۰۴۰ a	۰/۳۹a
شهریار	۳۶۶۳b	۹۷۴۵ b	۰/۳۸b

۱- میانگین عوامل آزمایشی در هر ستون که حداقل در یک حرف مشترک هستند، بر پایه آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

عملکرد دانه

(جدول ۵). نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۴). ارقام الوند و زرین (با تفاوت ناچیز و غیر معنی دار با یکدیگر) عملکرد بیشتری نسبت به رقم شهریار تولید کردند (جدول ۵). اثر متقابل کود با رقم بر عملکرد دانه معنی دار نبود (جدول ۴) و روند خاصی نیز مشاهده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر عملکرد دانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۴). بیشترین عملکرد دانه در سطح کودی ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار و کمترین مقدار آن توسط سطح کودی صفر کیلوگرم در هکتار سولفات روی تولید گردید

روی در آنها بسیار محتمل است (حسینی، ۱۳۸۳). روی در بسیاری فعالیت‌های آنزیمی شرکت دارد. کمبود روی سبب نقصان تولید اکسین، کاهش تولید پروتئین‌ها و کربوهیدرات‌ها، افزایش حساسیت غشاءها به اکسیدانت‌ها و در نهایت کاهش رشد گیاه می‌گردد (براون و همکاران، ۱۹۹۳). کمبود روی در گیاه باعث کاهش رشد و کاهش می‌تواند به کوچکی بوته و نقصان توان رشدی آن منجر گردد. کاربرد روی در خاک موجب افزایش رشد برگ و ساقه و در نهایت باعث افزایش رشد رویشی، وزن خشک بوته، عملکرد دانه و در نهایت شاخص برداشت می‌شود (سینگ و شوکلا، ۱۹۸۵). بری نان، (۲۰۰۷). افزایش توان رشدی گیاه در اثر کفایت روی در گیاه سبب افزایش پنجه‌زنی و افزایش وزن خشک گیاه و عملکرد دانه می‌شود (لطف الهی و همکاران، ۲۰۰۷). در مطالعه حاضر، کمبود روی باعث نقصان راندمان تولیدی گیاه گردید که با مطالعات لطف الهی و همکاران (۲۰۰۷) هماهنگ است. ارقام مختلف گندم نه تنها پتانسیل رشد متفاوتی دارند، بلکه از نظر واکنش به کود روی مصرفی نیز ممکن است متفاوت باشند (هماترانجان و گری، ۱۹۸۴). در مطالعه حاضر، در بسیاری از صفات مورد ارزیابی، تیمار کودی ۶۰ کیلو گرم سولفات روی در هکتار نسبت به سایر تیمارها برتری داشت. برتری این تیمار بدلیل تأمین مقدار کافی روی در فاصله زمانی از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیک یا به عبارت دیگر در تمام دوره رشد گیاه بود. از نظر مراحل نموی دو تیمار ۳۰ و ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار با هم نزدیک بودند و اختلاف معنی داری با هم نداشتند ولی تیمار صفر کیلوگرم سولفات روی در هکتار فاصله زیادی با این دو تیمار داشت. بنابراین در مناطق مشابه که دارای خاک آهکی بوده و مقدار روی قابل استفاده کم می-

نگردید. کاربرد روی باعث افزایش رشد رویشی و زایشی گیاه شده و در نتیجه باعث افزایش عملکرد دانه می‌گردد. حسینی (۱۳۸۳) در مطالعه ای اظهار نمود کاربرد روی تا سطح ۱۰ میکروگرم در گرم خاک باعث افزایش معنی دار عملکرد دانه گردید که ناشی از پائین بودن روی قابل استفاده در خاک می‌باشد. گزارشات محققین مختلف از جمله سینگ (۱۹۹۲)، بلالی و همکاران (۱۳۷۸) و کاک ماک و همکاران (۱۹۹۶) حاکی از آن است که مصرف روی عملکرد دانه گندم را افزایش داده است، نتایج مشابهی توسط رنگل و گراهام (۱۹۹۵) مبنی بر افزایش عملکرد دانه در اثر مصرف روی نیز گزارش شده است.

شاخص برداشت

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر سولفات روی بر شاخص برداشت در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک در سطح آماری ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۴). بیشترین شاخص برداشت مربوط به سطح کودی ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار و کمترین مقدار آن مربوط به سطح کودی صفر کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۵). اثر رقم بر شاخص برداشت معنی دار بود (جدول ۴). بیشترین شاخص برداشت مربوط به رقم الوند و کمترین آن مربوط به رقم شهریار بود (جدول ۵). اثر متقابل کود با رقم بر شاخص برداشت معنی دار نبود (جدول ۴). با توجه به نقش عنصر روی در افزایش راندمان رشد رویشی گیاه به صورت اجزاء عملکرد و عملکرد دانه بیشتر، افزایش شاخص برداشت قابل انتظار است (لطف الهی و همکاران، ۲۰۰۷).

نتیجه گیری نهایی

خاک‌های بسیاری از نواحی جنوب کشور، آهکی با pH بالا و ماده آلی کم می‌باشند و کمبود

آمد، تولید این ارقام با مصرف مقدار کود فوق در شرایط مشابه با مطالعه حاضر، مناسب می باشد.

سپاسگزاری

بدین و سیله از زحمات آقایان دکتر محمد رضا خواجه پور، دکتر سید ماشالله حسینی، دکتر علی سلیمانی، سرکار خانم مهندس مهناز راسخ، پرسنل محترم ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان اقلید و سایر عزیزانی که اینجانب را یاری نمودند کمال تقدیر و تشکر را دارم.

باشد مصرف ۶۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار می تواند باعث افزایش رشد رویشی، بیوماس کل، عملکرد دانه و در نهایت شاخص برداشت گردد. ارقام زرین و الوند از نظر پتانسیل رشد و واکنش به سولفات روی بر رقم شهریار برتری نشان دادند. از آنجائی که بالاترین عملکرد دانه (حدود ۱۰۰۴۰ کیلوگرم در هکتار) با مصرف ۶۰ کیلوگرم در هکتار سولفات روی و ارقام زرین و الوند بدست

منابع

- بلالی، م. ر.، م. ج. ملکوتی، و. مشایخی و ز. خادمی. ۱۳۷۸. اثر عناصر ریز مغذی بر افزایش عملکرد و تعیین حد بحرانی آن ها در خاک های زیر کشت گندم آبی ایران. مجله علمی پژوهشی خاک و آب، جلد ۱۲ شماره ۶: ۹۶-۱۱۲، ویژه نامه، موسسه تحقیقات خاک و آب، تهران.
- تاج بخش، م. و ع. پورمیرزا. ۱۳۸۲. زراعت غلات. انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه، ۳۱۴ صفحه.
- حسینی، س. م. ۱۳۸۳. پاسخ برنج، ذرت و گندم به کاربرد روی و بور در یک خاک آهکی. پایان نامه ی دکتری خاکشناسی، دانشکده ی کشاورزی دانشگاه شیراز.
- خلدبرین، ب. و ت. اسلام زاده. ۱۳۸۰. تغذیه معدنی گیاهان عالی. جلد اول، انتشارات دانشگاه شیراز، ۴۹۵ صفحه.
- خواجه پور، م. ر. ۱۳۸۳. گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان، ۵۷۱ صفحه.
- لطف الهی، م. و م. ج. ملکوتی. ۱۳۷۸. نقش روی در افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی و بهبود سلامتی جامعه (روی عنصر فراموش شده). نشر آموزش کشاورزی، سازمان تات، وزارت جهاد کشاورزی، ایران
- ملکوتی، م. ج. و م. م. طهرانی. ۱۳۷۹. نقش ریزمغذی ها در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت کشاورزی « عناصر خرد با تاثیر کلان ». انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، شماره ۴۳، تهران، ایران.
- ملکوتی، م. ج. و ا. حسن پور. ۱۳۸۲. نقش مصرف بهینه کود در تسریع زمان برداشت محصولات کشاورزی. نشریه فنی ۲۹۲. شورای عالی توسعه کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی، نشر آزمون کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی. کرج، ایران.
- Aktas, H., K. Abak, L. Ozturk. and I. Cakmak. 2006. Effect of zinc on growth and shoot concentration of sodium and potassium in pepper plants under salinity stress. Turkish J. Agric. 30: 407 – 412
- Bansals, R. L., P. N. Takker, A. L. Bhandari. and D.S. Rana. 1990. Critical level of DTPA extractable Zn for wheat in alkaline soils of miarid region of Punjab, India. J. Fertil. Res. 21: 163-166.

- Brennan, R. F. 2007. Effect of zinc sulfate and zinc chelate as foliar sprays in alleviating zinc deficiency of wheat grown on zinc-deficient soils in Western Aust. J. Exp. Agric. 31: 831 – 834.
- Brown, P .H., I. Cakmac. and Q. Zhang. 1993. Form and function of zinc in plant. Pp. 93-106. In: A. D. Robson(ed.). zinc in Soils and plants. Kluwer Acadmic Publisers, Dordrecht, The Netherland.
- Cakmak, I., N. Sari, H. Marschiner, M. Kalayci, A. Yilmaz, S. Eker. and K. Y. Gulut. 1996. Dry matter production and distribution of zinc in bread and durum wheat genotypes differing in zinc efficiency. J. Plant Soil. 180: 173- 181.
- Erdal, I., A. Yilmaz, S. Taban, S. Eker, B. Torun. and I. Cakmak. 2002. Phytic acid and Phosphorus Concen trations in seed of wheat cultivars grown without zinc fertilization. J. Plant Nut. 25: 113 – 127.
- Hemantaranjan, A., and O. K. Grey. 1984. Iron and zinc fertilization with reference to the grain quality of (*triticum aestivum* L). J. Plant Nut. 11: 1439-1450.
- Lotfollahi, M., M.R. Mehrvar, M.J. Malakouti. and A. Rostami. 2007. Effect of zinc – fortified seed on tiller number and wheat grain yield. International Conference on Zinc Crops. 24-26 May 2007. Isatanbul, Turkey.
- Rengel, Z. and R.D. Graham 1995. Importance of seed Zn content for wheat growth on Zn-deficient soil. Veget. Grow. 173: 259-266.
- Singh, K. and V.C. Shukla. 1985. Response of wheat of zinc application in different soils of semiarid region. Indian Soc. Soil Sci. 40: 119-124.
- Singh, K. 1992. Critical soil level of zinc for wheat grown in alkaline soils. Fertil. Res. 31: 253-256.

Effects of zinc sulphate on growth and development wheat cultivars in north Fars region

S. H. Mirtalebi¹, M. R. Khajehpour², S. M. Hosseini³, A. Soleymani⁴

Received: 2012-10-17 Accepted: 2012-11-27

Abstract

Zinc deficiency through the reduction in auxin production and photosynthesis, reduces growth and grain yield of wheat. An experiment was conducted to determine the effect of zinc sulphate on growth and development of wheat cultivars in Eghlid agriculture research during 2007– 2008. The experiment was conducted in a split plot layout within a randomized complete block design with four replications. The main plot consisted of three levels (0, 30 and 60 kg ha⁻¹) of zinc sulphate (36% Zn) and the sub-plots were Zarin, Alvand and Shahriar wheat cultivars. The result showed that increasing the Zinc sulphate levels caused meaningful increasing in the biomass, leaf biomass, shoot, ear, biomass total in earing, grain yield (GY), total biomass and harvest index (HI). Zarin and Alvand cultivars significantly produced higher leaf biomass, shoot, ear, biomass total in earing, grain yield, total biomass and harvest index (HI) than Shahriar. Increasing Zinc sulphate levels and cultivars didn't have any effect on development stages. In this study the highest growth and grain yield (kg ha⁻¹) were 10040 and 10030 kg ha⁻¹ by using the 60 kg ha⁻¹ of zinc sulphate in Alvand and Zarin cultivars respectively. This rate of zinc sulphate application and Alvand and Zarin cultivars might be suitable for wheat production under conditions similar to this study.

Key words: wheat cultivars, zinc sulphate, grain yield, development stages, dry weight

---

1- Academic Staff, Payame Noor University

2- Former Associated Professor, Isfahan University of Technology

3- Assistant Professor, Fars Agricultural Research and Natural Resources Center

4- Associate Professor, Islamic Azad University, Khorasgan Branch